

KONGEN & DANSKEN

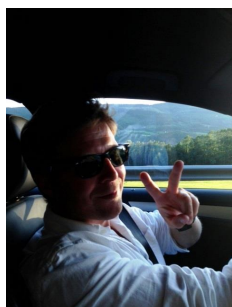
THOMAS BRENNÉ

En suveren seier og en verdig konge dette året. Ny rekord i antall fisk og antall poeng og aldri noen tvil om hvor seieren skulle gå. Mange kandidater ville gjerne ta litt av æren ved å påstå at de rodde på mange fisk for Vestkantsgutten, men denne seieren klarte han fint på egen hånd. Juryen gratulerer.

CARSTEN R. JENSEN

Avlysning av tur kun dager før avreise er ikke bra og juryen vil med denne dommen sette et eksempel for etterfølgelse. For andre gang i klubbens historie går tittelen til en hjemmesitter og da som denne gang, føler juryen at tittelen er vel fortjent.

Torsdag

Håpet om full deltagelse dette året, røyk uka i forveien, når Dansken begynte å ymte frempå om muligens at det kunne bli vanskelig. Den forventede bekreftelsen kom noen dager før avreise og dermed var det kun 5 fiskere som tok turen dette året. I år stilte to blad Thomas med bil, 1 liten bil og 1 stor. Aar viste høy servicegrad da han hentet bagasjen til Braastad og leverte til Brenne som kjørte stor bil. Da var det «kun» bagasjen til TG som skulle med i en knøttliten Audi. Den observante leseren ser at ordet «kun» er merket med anførselstegn og er brukt i en ironisk kontekst. Vårt nordnorske alibi for turen er kjent for stor oppakning.

Aar hentet Braastad på jobben, som til tross for kun noen små minutter forsinket, ble møtt av en tydelig oppgitt Aar. Braastad kunne fått et liten snev av dårlig samvittighet, hadde det ikke vært for at Aar måtte hjem til Fjerdingby for å ta ut av vaskemaskinen, pakke fiske sakene og høre litt på siste Cd til DDE. Totalt tok det utrolige 40 minutter. Dette må være toppen av frekkhet, når man da klager på at Braastad dukker opp noen små minutter etter avtalt tid.

Riktignok var han forutseende nok til å sette av Braastad, på den lokale Kiwi butikken, slik at han kunne kjøpe inn litt nødvendig øl til bilturen. Det tok rundt 5 minutter, så de resterende 35 minuttene, stod Braastad utenfor senteret med en bærepose med 8 øl. Når man ser noen godt opp i 40 årene, som henger utenfor senteret med en plastpose med øl, så er ikke det første man tenker på, en kjernesunn Lambertsetergutt på vei til årets store fiskekonkurranse. Av en eller annen grunn, holdt mødrene ekstra hardt i hånda til ungen når de gikk forbi. Tilslutt dukket Trønderøpp opp og vi kom oss av sted for å hente TG. TG, som alltid, klar som avtalt.

Hvordan det gikk med Brenne og Guy? Les gjerne tidligere

referater. Som alltid Guy med tog fra Tønsberg, Brenne forsinket på jobb og må deretter hjem for å pakke og lete etter teltet (utrolig nok). Av sted vesentlig senere enn avtalt. Forutsigbare er de hvert fall.

Ferden oppover gikk bra og Aar, TG og Braastad stod for handling denne gangen, noe de løste på utmerket vis. En rask middag på McDonalds Lillehammer, før turen gikk videre.

Vel fremme var det å tenne bål og gjøre klar en pølsemiddag. Etter en god stund ankom Guy/Brenne og pølsemiddagen ble unnagjort og pokersettet ble dratt frem og vi var i gang med årets pokerturnering.

Overaskende nok, var det Aar som tok en solid ledelse. Siden dette var en særdeles uvant situasjon for Aar, så gikk det som det måtte gå. Underveis i turneringen falt han fullstendig igjennom. Braastad, var utrolig trøtt og sov seg igjennom pokerturneringen. Likevel holdt det til en 2 plass. Dette sier litt om hvilken pokerkapasitet Braastad har, eller kanskje det sier litt om hvor lite kapasitet det er i de han konkurrerer mot. Brenne vant, med TG på jumbo.

Fredag

Fredag morgen og som alltid lå alle å ventet på at Kleiven skulle storme inn i hytta i full rabalder. Man kommer liksom ikke i gang før dette skjer. Men, når klokka nærmet seg 8 og ingen Kleiven var å se, valgte enkelte fiskere likevel å stå opp.

På med utstyret og det var 5 fiskere godt kledd for anledningen eller, rettelse, 4 fiskere kledd for anledningen og en utkledd som en engelsk lord. Hvis Aar tror han kan score noen billige poeng som mest velkledd, så bør

han lese poengreglementet en gang til. Maken til misspassende bekledd har vi ikke sett siden Carsten stilte i treningstøy og joggesko tidlig på 2000 tallet.

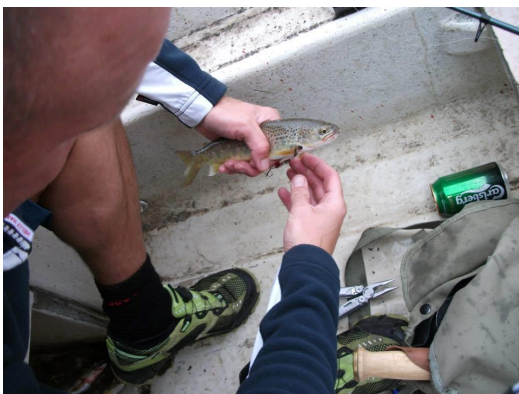
Vel fremme ved Ulvudalsvatnet, holdt TG, som regjerende konge, den tradisjonelle åpnings-

talen og vi var alle klar for konkurransen. Som alltid knytter det seg stor spenning til første økten. I denne konkurransen er det som om det hviler en forbannelse over de som ikke får fisk på første økt. Det har aldri skjedd i klubben lange og stolte historie at årets konge ikke har fått fisk på første økt. Denne gangen var det Aar, som var ute av konkurransen før den var skikkelig i gang. Vel fremme ved leirplassen, var

kokkene i gang med å lage lunsj, som denne gangen var en chillisterk fiskesuppe. Teltgjengen, fikk satt opp teltet. Etter 13 turer, begynner rutinene å sitte.

Etter lunsjen var det ut for 2. fiske økt og Brenne tok umiddelbart grep om konkurransen. Smått imponerende 13 fisk på første dagen og hele 24 poeng gjorde han til en suveren leder, hele dobbelt så mange poeng som nummer 2. Konkurransen var nesten avgjort før dag 2.

Kvelden ble som vanlig et trivelig høydepunkt, med god mat og gode historier. Siden teltkomforten har utviklet seg til å bli usedvanlig høy de senere åren, blir det fryktelig fristende å gå til seng og det blir tidlig natta.

Lørdag

Lørdag morgen og alle var klar for årets morgenbad. Vel, klar og klar, kan vel diskuteres.

Det er vel heller snakk om ikke våge å ikke bade. Et poengtrekk her, kan bli skjebnesvangert og kan koste en eventuell tittel. I så måte er Aar en sann helt. Til tross for at han stort sett er ute av konkurransen lørdag morgen, deltar han alltid på badingen. Brenne derimot vurderte frem og tilbake om det var nødvendig, med tanke på hans klare poengledelse, men tilslutt kom han seg i vannet.

Brenne vant også dag 2, om ikke like klart som fredagen. Han var tett etterfulgt av Aar, som kun var 2 poeng bak. Uansett ble det kåret en soleklar vinner. Med ny rekord i antall fisk og ny rekord i poeng. Redaksjonen gratulerer og bukker i ydmyk respekt for en stor fisker. Gledelig at Trønderø fikk inn en 2. plass og det hadde vært fantastisk om han en eller annen gang kunne ta det siste skrittet opp til toppen av pallen. Etter 13 turer er Aar den eneste som ikke har tatt pokalen. Aar har deltatt på 10 av 13 turer og har tatt 2 andre plasser og 2 tredje plasser.

Det er verdt å nevne at det er langt mellom de store fiskene i Ulvudalsvatnet. Det er tydelig at det fiskes altfor lite. Selv om Rykk&Napp tar godt for seg de dagene de er der, er det tydeligvis ikke nok. Ser vi på oversikten over størrelsesrekordene, begynner de å bli gamle. Det er nå 4 år siden TG dro opp «monsteret» på nesten halv kilo. Alle rekordene er fra tidsrommet 2004-2010, noe som begynner å bli noen år siden.

Største fisk

1. Lund	490	2009
2. Jensen	380	2004
3. Brenne	350	2010
4. Aar	340	2009
5. Kleiven	330	2010
6. Braastad	320	2009

Søndag

Natt til søndag kom regnet. For oss som skal pakke ned teltet er regn noe dritt. Det er viktig at teltet er noenlunde tørt når det pakkes ned, ellers må det settes opp igjen når Brenne er tilbake hjemme.

Charles er av og til en klok mann og han formante om at den som var oppe å tissa, ved 5-6 tida skulle starte å fyre opp teltet, slik at det tørket helt. Rundt kl. 5 var Charles en tur ute for å pisse, for så å gå tilbake til teltet og la seg rett ned i soveposen igjen. Avstanden mellom hans teorier og hans praksis er i enkelte tilfeller milevis. Når vi noen timer senere hørte at det begynte å småregne, ble det liv i teltet. Alle var raskt oppe og fikk ned teltet før det ble for vått.

Dermed var vi tidlig ned til Charlesbu, hvor vi ankom før den tradisjonelle velkomstkommiteen hadde rukket frem. Tilslutt ankom herr og fru Kleiven og seiersseremonien kunne begynne. Ny pokal av året og Brenne med første napp. Den forrige holdt i 9 turer, før TG klarte 3 napp, spennende å se hvor lenge denne holder.

Bjorliburger ble inntatt og tippekupong levert, før vi tok fatt på en lang tur hjem. Vi som satt i bilen til Aar, kunne hvert fall trøste oss med at vi slapp å sitte i bil sammen med Brenne. Han kan bli litt høy på seg selv, når han vinner, og for Guy, ble det nok en lang tur hjem.

Takk for nok en fantastisk tur.

